

Formanden: Hermed skal jeg slutte Mødet; men for at faae denne og de følgende Sager paa Dagsordenen fremmede, skal jeg beramme et Møde til iaften. Jeg maa i saa Henseende dog bemærke, at i dette Møde vil ikke blive foretaget den næste paa Dagsordenen staaende Sag, nemlig Forslag til Lov om Stempelpapir til Soasurance-Policer, da Finanzministeren ikke seer sig istand til at møde iaften, hvorimod jeg haaber, at de paa følgende Sager ville kunne blive færdige.

Mødet havet Kl. 4 $\frac{1}{2}$.

95de Møde.

Mandag Aften den 10de Marts.

Formanden: Ifølge Dagsordenen skulle vi fortsætte den i Formiddagsmødet afbrudte anden Behandling af Forslag til Lov om Ægteffabs Indgaaelse udenfor de anerkjendte Troessamfund eller mellem Medlemmer af forskjellige Troessamfund m. v.

Vi standsede i sidste Møde ved § 10, som jeg nu skal sætte under Forhandling tilligemed det til samme stillede Ændringsforslag.

Kierregaard: Jeg skal bestræbe mig for, i yderste Korthed, og, idetmindste hvad Bestræbelsen angaaer, med den muligste Klarhed, at vise, hvorledes det forholder sig med det lille Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til denne Paragraph. Da jeg først blev bekendt med § 10, antog jeg, at den, om end paa en lidt dunkel Maade, udtrykte den Anskuelse, som jeg i mit Ændringsforslag har bestræbt mig for at bringe til et bestemt Udtryk, efterat jeg var bleven opmærksom paa, at det dog ikke var dens Mening. Jeg antog nemlig, at den skulde forstaaes omtrent saaledes, at, naar det hedder: „Foraldre, der ikke høre til noget af de her i Landet anerkjendte Troessamfund“, da vilde man ansee det for tilstrækkeligt tilkjendegivet derved, at de, som det saa hedder: „ikke ønske deres nysødte Børn ved Daaben optagne i noget af dem

o. s. v.“, og at denne Mening ved Ordet „og“ skulde være antydet. Dette bragte jeg derhos i Forbindelse med en tidligere mundtlig Uttring af den høitærede Cultusminister, som gif ud paa, at han betragtede Enhver, som vægrede sig ved at lade sine smaa Børn døbe, som Baptist, og jeg forstod altsaa Sagen saaledes: Ministeren og den administrative Magt betragter deslige Personer som Baptister, og bryder sig altsaa ikke videre om at gjøre nogen Tvang gjældende imod dem; men det overlades forøvrigt til Folketirken selv, om den, naar de ikke gaae selv ud af den, og ikke erklære sig for Baptister, finder nogen Grund til ligesom at tvinge dem til at erklære sig derfor, eller om den vil finde sig i, at de indtil videre med deres Betænklichkeiten imod de Spædes Daab vilde blive ved at være Medlemmer af Folketirken, idet de aabenbart ligesaa vel kunne siges at høre til den, saalænge deres Mening om dette Punkt ikke er ganske afgjort, som de kunne siges at høre til Baptistsamfundet. Da det nu, som jeg senere har erfaret, ikke skal være Paragraphens Mening, da meget mere den høitærede Minister saare bestemt og udtrykkeligt har fundet sig foranlediget til at advare imod den lille tilshneladende Redactionsforandring, hvorved jeg vilde gjøre den Mening, som jeg oprindeligen troede at finde deri, tydeligere, nemlig at forandre „og“ til „eller dog“, — saa skal jeg bede om Tilladelse til at bemærke, at Noget af det, jeg forlanger, det er jo allerede efter selve Lovforslaget, som det foreligger, indrømmet, og at jeg altsaa ved mit Forslag her, som ved det til § 2; staaer i den strengeste Conseqvens med min Grundfættning, ikke at gaae ud over Lovens eget Princip, saaledes som den er kommen til os. Det er nemlig klart, endstjøndt det ikke staaer udtrykkeligt hverken i § 1 eller i § 2, det er klart ved at sammenstille begge disse Paragrapher, at der ogsaa ved dem kan tænkes tilladt en Art Ægteffab, som indgaaes imellem en Mand eller en Kvinde af Folketirken og en anden Person af intet her anerkjendt Troessamfund, ja, for den Sags Skyld, af slet intet religiøst Samfund. Det staaer, som sagt, hverken i § 1 eller i § 2; men det følger dog af, hvad begge disse Paragrapher ligefrem til-